

154463

Repertorium nummer
2020/ f
Datum van uitspraak
24 december 2020
Rolnummer
2019/FA/640

Uitgifte --
Uitgereikt aan

Uitgereikt aan

Uitgereikt aan

o p

B U R

o p

B U R

o p

B U R

la Niet aan te bieden aan de
ontvanger

TUSSENARREST

**Na TA
4.6.2020**

**(Internationale) sociale
studie**

**Voor behandeling
21 oktober 2021
16u10 (20')**

**Hof van beroep
Gent**

Arrest

elfde ter kamer

Aangeboden op
Niet te registreren

I- COVER **01-00001889608-0001-0014-01-01-n**

MDR 111111111 111111111

2019/FA/640 - In de zaak van:

T.M.,

wonende te [adres in België],
appellant,

hebbende als raadsman mr. [...]

tegen

E.I.,

wonende te [adres in Frankrijk]
geintimeerde,

hebbende als raadsman mr. [...]

wijst het hof het volgend arrest:

RECHTSPLEGING

1. Het hof nam kennis van het tussenarrest gewezen door dit hof en deze kamer op 4 juni 2020.

Ter beoordeling zijn de hoger beroepen ingesteld tegen het tussenvonniss van 28 juni 2019 van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, sectie familie-en jeugdrechtbank, D33 kamer (familiedossier 430102-18-01989; rolnummer 18/3151/A).

Na tussenarrest werd de zaak behandeld in raadkamer ter terechtzitting van 10 september 2020.

Beide partijen werden gehoord bij monde van hun raadslieden, de appellant tevens in persoon.

Advocaat-generaal [C.L.] werd op dezelfde terechtzitting gehoord in haar advies. Dit werd mondeling uitgebracht gelet op de omstandigheden van de zaak.

PAGE 01-00001889608-0002-0014-01-01—n

De partijen zagen af van hun recht tot het formuleren van opmerkingen.

De dossiers van de rechtspleging en de overgelegde stukken werden ingezien.

De appellant legde op 1 september 2020 ter griffie een digitaal dossier neer met de bijkomende stukken (na heropening debatten) IV.1 t.e.m. IV.5, volgens inventaris. Ter terechtzitting legde de appellant de papieren versie van het volledig dossier neer met de geïnventariseerde stukken I. 1-9,111- 6,111. 1-5 en IV 1-6.

De geïntimeerde legde, op 8 januari 2020, ter griffie een digitaal dossier neer met 39 stukken, volgens inventaris. Op 1 september 2020 legde zij een digitaal dossier neer ter griffie met 53 stukken, volgens inventaris. Ter terechtzitting legde de geïntimeerde de papieren versie van het volledig dossier neer met 53 stukken, volgens inventaris (in dubbel overgelegd samen met de stukken 1 tot met 8 van de geïntimeerde).

Advocaat-generaal [C.L.] legde eerder, ter terechtzitting van 23 januari 2020, reeds een aantal stukken neer.

Behoudens in de gevallen waarin conclusie mag worden genomen buiten de in artikel 747 Ger.W. bedoelde termijnen nemen de laatste conclusies van de partijen, meer bepaald de conclusie van de appellant, (digitaal) neergelegd ter griffie op 17 juli 2020, en de conclusie van de geïntimeerde, (digitaal) neergelegd ter griffie op 31 augustus 2020, de vorm aan van syntheseconclusies. Voor de toepassing van artikel 780, eerste lid, 3° Ger.W. vervangen de syntheseconclusies alle vorige conclusies en desgevallend de gedinginleidende akte van de partij die de syntheseconclusie neerlegt (artikel 748bis Ger.W.). Het onderwerp van de vordering wordt uitsluitend bepaald door de syntheseconclusies.

II. RELEVANTE FEITEN, VOORGAANDEN EN OMSCHRIJVING VAN DE VORDERINGEN

2. Een aantal significante gegevens zijn opgenomen in voormeld tussenarrest, onder verwijzing naar de stavingstukken. Het hof haalt in het bijzonder de randnummers 2 tot en met 7 van het tussenarrest aan en beschouwt deze als hernomen.

Duidelijkheidshalve vat het hof samen wat volgt en vult de pertinente feiten aan waar nodig.

Uit het huwelijk van partijen zijn twee (thans nog minderjarige) kinderen geboren:

- A.T. (zoon), geboren te Brussel op [...] 2016;
- T.T. (dochter), geboren te Brussel op [...] 2017.

De geïntimeerde heeft de Franse nationaliteit. De appellant heeft de Belgische nationaliteit, dus ook de kinderen.

Op 4 augustus 2018 verliet de geintimeerde samen met de kinderen de gezinswoning in [stad in België] en vertrok naar [stad] (Frankrijk), waar zij met de kinderen inmiddels is gedomicilieerd. De appellant bleef wonen in de gezinswoning.

In het tussenarrest werd opgemerkt dat de partijen geen informatie verstrekten over een eventuele echtscheidingsprocedure tussen de partijen.

Volgens de appellant is de echtscheiding tussen de partijen op grond van artikel 229, §3 oud BW uitgesproken bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, sectie familie- en jeugdrechtbank, afdeling Dendermonde, van 12 maart 2020. Hij haalt aan dat het vonnis op 22 april 2020 werd betekend en inmiddels in kracht van gewijsde is getreden.

De appellant bevestigt dat er geen voorlopige maatregelen voor een andere familierechter zijn gevorderd. Hij voert aan dat de dringende en voorlopige maatregelen ex artikel 223 oud BW, waarover dit hof dient te oordelen, blijven gelden tot de herziening door een akkoord of een nieuwe rechterlijke beslissing.

De geintimeerde sluit zich aan bij deze uiteenzetting van de appellant, waarvan akte.

3. Op 12 oktober 2018 ging de appellant over tot dagvaarding van de geintimeerde teneinde een aantal dringende en voorlopige maatregelen ex artikel 223 oud BW te bekomen.

Samengevat vorderden beide partijen in de procedure *a quo* vervolgens wederzijds de gezamenlijke uitoefening van het ouderlijk gezag, de inschrijving van de kinderen op hun respectieve woonplaats, het hoofdverblijf van de kinderen bij hen, een nader bepaald bijkomend verblijf bij de andere ouder en een welomschreven onderhoudsbijdrage en tussenkomst in de buitengewone kosten ten laste van die andere ouder. De geintimeerde vorderde een politieel onderzoek en een sociale studie, alvorens over het bijkomend verblijf bij de appellant te oordelen.

Het resultaat van een politieel onderzoek bij de appellant werd ter griffie neergelegd op 28 december 2018.

4. Na een niet bestreden tussenvonnis van 7 februari 2019 (met betrekking tot een gevraagde vertaling van door partijen overlegde stukken), werd het bestreden tussenvonnis van 28 juni 2019 gewezen. Het hof beperkt zich tot de weergave van de beslissing inzake de vorderingen ten aanzien van de minderjarige kinderen van partijen.

Behoudens de vordering inzake de toekenning van het fiscaal voordeel, werden voor het overige de vorderingen van partijen ontvankelijk verklaard en in de volgende mate gegrond.

Er werd akte genomen van het akkoord van partijen inzake de gezamenlijke uitoefening van het ouderlijk gezag en de tussenkomst van elke ouder ten belope van de helft in de betaling van de buitengewone kosten, zoals limitatief omschreven.

Het hoofdverblijf en domicilie van de kinderen werden bepaald bij de geintimeerde (moeder).

Voorlopig werd over het bijkomend verblijf bij de appellant (vader) gezegd voor recht dat: de moeder het tweede weekend van elke maand de kinderen brengt naar de woonplaats van de vader, alwaar zij van vrijdag 18.00 tot zondag 16.00 uur bij hem verblijven, waarna de moeder hen weer meeneemt naar Frankrijk; de vader het vierde weekend van elke maand de kinderen ziet in [stad in Frankrijk] (Frankrijk) van zaterdag 9.00 tot zondag 18.00 uur; deze regeling wordt opgeschort tijdens de schoolvakanties, waarvoor een specifieke verblijfsregeling geldt; dit alles behoudens andersluidende overeenkomst tussen partijen.

De appellant (vader) werd veroordeeld om aan de geintimeerde (moeder) vanaf 1 november 2018 een provisionele en indexgebonden onderhoudsbijdrage van 100,00 euro per maand en per kind te betalen als bijdrage in de gewone onderhoudskosten. De kinderbijslag en de sociale voordelen werden voorlopig aan de geintimeerde (moeder) toegekend.

Voor evaluatie van de verblijfsregeling en voor verdere behandeling van het financieel aspect, werd de zaak in voortzetting gesteld op een nader bepaalde datum. De beslissing nopens de kosten werd aangehouden.

5. Bij tussenarrest van 4 juni 2020 werden het principaal hoger beroep en het incidenteel hoger beroep reeds ontvankelijk verklaard.

Alvorens verder te oordelen werd ambtshalve de heropening van het debat bevolen, waarbij het hof de partijen verzocht om te handelen, zoals gesteld onder de randnummers 11.3, 13, 15, 18 tot en met 24 én de zaak voor alle geschilpunten finaal in staat te stellen.

De zaak was immers duidelijk niet in staat van wijzen. Beide partijen werden verzocht standpunt in te nemen over de geformuleerde vraagstellingen en stukken over te leggen.

Onder de hoofding 'III. BEOORDELING' hierna worden enkel die geschilpunten besproken, met relevantie voor de eerst volgende door het hof te nemen beslissing in onderhavig tussenarrest.

Het hof bepaalde conclusietermijnen en een rechtsdag. De beslissing werd voor het overige aangehouden.

6. De appellant vordert in zijn conclusie, ter griffie neergelegd op 17 juli 2020, voor het hof (citaat):

"G)

Het bestreden vonnis van de D33e kamer van de Familie- en Jeugdrechtbank van de Rechtbank van Eerste Aanleg Dost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde van de Buitengewone zitting van 28 juni 2019, aldaar gekend onder het AR 18/3151/A gedeeltelijk teniet te doen en opnieuw te zeggen voor recht:

- *Met betrekking tot de inschrijving in het bevolkingsregister en fiscale ten laste neming en sociale voordelen: Te zeggen voor recht dat de beide kinderen gedomicilieerd zullen worden bij de vader en dat de fiscale en sociale voordelen aan hem zullen toekomen*
- *Met betrekking tot de verblijfsregeling: te zeggen voor recht dat beide kinderen hoofdzakelijk bij de vader zullen verblijven en secundair bij mevrouw I.K., zolang zij weigert om zich in België te vestigen als volgt:*
 - o *tijdens het schoollaar bij moeder tijdens de pare weekends van vrijdag onmiddellijk na school of indien het geen school is van 18u tot zondagavond 18u.*
 - o *tijdens herfstvakantie bij moeder in de onpare jaren en tijdens de krokusvakantie in de pare jaren.*
 - o *tijdens de paasvakantie bij moeder in de onpare jaren de eerste week en in de pare jaren de tweede week en tijdens de kerstvakantie bij moeder in de onpare jaren de eerste week en in de pare jaren de tweede week.*
 - o *tijdens de zomervakantie bij moeder twee weken in juli en twee weken in augustus, onderling door de ouders overeen te komen. Bij gebreke aan akkoord zullen de kinderen van 1 juli 10u tot 15 juli 19u en van 1 augustus om 10u tot 15 augustus 19u bij moeder verblijven.*

Waarbij de kinderen steeds gebracht en opgehaald worden door de moeder bij de vader.

Te zeggen voor recht dat beide kinderen mogen worden ingeschreven in de Vrije Basisschool, [naam school] [stad in België], [adres].

Met betrekking tot de kosten van onderhoud en opvoeding: te zeggen voor recht dat mevrouw I.K. aan de heer M.T. een onderhoudsbijdrage dient te betalen van 100,00 euro per maand per kind, onder voorbehoud van vermeerdering of vermindering in de loop van de procedure na kennisname van de stukken met betrekking tot de financiële situatie van mevrouw I.K. en na kennisname van het tussen te komen arrest aangaande de verblijfsregeling

Met betrekking tot de kosten van het geding: Gelet op de miskennis van mevrouw I.K. van de rechten van de heer M.T. en derhalve de noodzaak van deze laatste om zich tot de Eerste Rechter te wenden, dient mevrouw I.K. te worden veroordeeld tot de kosten van het geding, hierin begrepen de rechtsplegingsvergoeding.

- Met betrekking tot het incidenteel beroep van mevrouw I.K. ; de vorderingen van mevrouw I.K. op incidenteel beroep af te wijzen als ongegrond

7. De geintimeerde vordert in haar conclusie, ter griffie neergelegd op 31 augustus 2020, voor het hof (citaat):

Het hoger beroep uitgaande van dhr. M.T. ontvankelijk, doch ongegrond te verklaren.

Het incidenteel beroep van mevr. I.K. ontvankelijk en gegrond te verklaren, dienvolgens het bestreden vonnis te hervormen als volgt:

*wat het tweede weekend van elke maand betreft, komt vader de kinderen op vrijdagavond om 18.00u halen bij moeder in [stad in Frankrijk] (Frankrijk) en zal moeder op zondagavond om 16.00u de kinderen ophalen bij vader in België;
de vakantieregeling zoals weergegeven in het vonnis a quo te behouden doch waarbij de regeling van Frankrijk wordt gevolgd.*

Kosten als naar recht.

(...)".

8. Parallel met de procedure ex artikel 223 oud BW liep een terugkeerprocedure in het kader van een internationale kinderontvoering.

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg van [stad in Frankrijk], tweede kamer, van 28 maart 2019 werd, na dagvaarding van 27 december 2018, het verzoek tot terugkeer van de kinderen uitgaande van de Procureur van de Republiek afgewezen als niet gegrond.

Bij arrest van het hof van beroep van [stad in Frankrijk], eerste burgerlijke kamer, sectie II, van 19 juli 2019 werd het voormeld vonnis hervormd. Dit hof van beroep te [stad in Frankrijk] oordeelde dat er in hoofde van de geintimeerde (moeder) wel degelijk sprake is van een ongeoorloofd overbrengen van de kinderen in strijd met het gezagsrecht. De onmiddellijke terugkeer van de kinderen van partijen bij de appellant (vader) naar de gezinswoning te [stad in België] in België werd bevolen.

Inmiddels blijkt dat de geintimeerde wel degelijk cassatieberoep aantekende tegen voormeld arrest van het hof van beroep van [stad in Frankrijk] op 16 maart 2020 (stuk 46 geintimeerde). Zij had daartoe rechtsbijstand aangevraagd op 26 juli 2019, die haar werd toegekend op 28 februari 2020 (stukken 27 en 45 geintimeerde).

III. BEOORDELING

A. IMPACT VAN DE TERUGKEERPROCEDURE

9. Na het tussenarrest verwijzen beide partijen naar artikel 579 van het Franse wetboek van burgerlijke rechtspleging (Code de procédure civile), waaruit volgt dat het cassatieberoep van 16 maart 2020 geen schorsende werking heeft en het terugkeer-arrest van het hof van beroep van [stad in Frankrijk] van 19 juli 2019 (in principe) uitvoerbaar blijft. Het hof treedt deze redengeving bij.

Wat betreft de vraagstelling onder randnummer 19 van het tussenarrest neemt het hof er akte van dat beide partijen het er over eens zijn dat de familierechtbank, indien zij zoals (impliciet) kan worden aangenomen, kennis had van de hangende terugkeerprocedure op grond van een internationale kinderontvoering, haar beslissing niet had moeten opschorten en dat zij rechtsgeldig kon oordelen over de vorderingen inzake domicilie en verblijf.

Het hof neemt er eveneens akte van dat beide partijen van oordeel zijn dat de terugkeerprocedure en onderhavige bodemprocedure los van elkaar staan, meer bepaald dat het resultaat van de terugkeerprocedure niet moe(s)t afgewacht worden om de familierechter/bodemrechter zijn bevoegdheid te doen uitoefenen.

De partijen geven tenslotte beiden ook aan dat inderdaad het bestreden tussenvonnissen van de familierechtbank Dendermonde van 28 juni 2019 verder door hen wordt uitgevoerd, terwijl het terugkeer-arrest van het hof van beroep van [stad in Frankrijk] van 19 juli 2019 niet werd en wordt uitgevoerd.

Partijen verwijzen naar de samenspraak tussen de Centrale autoriteit Frankrijk en de Centrale autoriteit België met als gevolg de beslissing om het terugkeer-arrest van het hof van beroep van [stad in Frankrijk] tot dusver niet uit te voeren. De appellant zelf ziet blijkbaar (vooralsnog) ook nog altijd af van die uitvoering. Ook hiervan neemt het hof akte.

De ernstige vragen die dit hof en deze kamer zich in het tussenarrest van 4 juni 2020 stelde in verband met de niet tenuitvoerlegging van het terugkeer-arrest van het hof van beroep van [stad in Frankrijk] van 19 juli 2019 zijn, in het licht van deze proceshouding en standpunten, niet langer relevant.

Dit hof oordeelt derhalve zonder dat de kinderen eerst terugkeren naar het land waar zij onmiddellijk vóór de ongeoorloofde overbrenging of het niet doen terugkeren hun gewone verblijfplaats hadden (*in casu* België), dit in een hoger beroep tegen een aan het terugkeer-arrest voorafgaande beslissing van de bodemrechter in eerste aanleg.

B. HET DOMICILIE EN VERBLIJF VAN DE KINDEREN: INTERNATIONALE BEVOEGDHEID EN TOEPASSELIJK RECHT

10. Beide partijen besluiten (weliswaar op een ten dele andere rechtsgrond) tot de internationale bevoegdheid van het hof wat betreft de ouderlijke verantwoordelijkheid.

In het tussenarrest werd trouwens reeds overwogen dat de appellant zich op juiste gronden beroept op artikel 8 Brussel Ibis-Verordening (randnummer 18).

Wat betreft de ouderlijke verantwoordelijkheid was de familierechtbank en is het hof ter zake bevoegd op grond van artikel 8.1. Brussel Ibis-Verordening als gerechten van de lidstaat bevoegd op het grondgebied waarvan het kind zijn gewone verblijfplaats heeft op het tijdstip dat de zaak bij het gerecht aanhangig wordt gemaakt.

Na het tussenarrest besluit de geintimeerde eveneens tot de internationale bevoegdheid (van het hof) op grond van artikel 8 Brussel Ibis-Verordening.

De appellant beroept zich — ten overvloede — ook op artikel 10 Brussel Ibis-Verordening. Deze bepaling heeft echter betrekking op het — behoudens omschreven uitzonderingen — behoud van de bevoegdheid van de gerechten van de lidstaat waar het kind onmiddellijk voor de ongeoorloofde overbrenging of het niet doen terugkeren zijn gewone verblijfplaats had.

De geintimeerde voert daartegen aan dat het hof zijn bevoegdheid niet aan artikel 10 Brussel Ibis-Verordening kan ontleen nu, gelet op het hangend cassatieberoep tegen het terugkeer-arrest, volgens haar nog niet onbetwist vaststaat dat er sprake is van een internationale kinderontvoering.

Naar het oordeel van het hof volstaat de bewezen bevoegdheidsgrond van artikel 8.1 Brussel Ibis-Verordening vooralsnog om zich internationaal bevoegd te verklaren.

11. Beide partijen zijn van mening dat het Belgisch recht toepasselijk is bij de beoordeling van de ouderlijke verantwoordelijkheid.

Krachtens artikel 35, §3 WIPR wordt, indien de persoon jonger is dan 18 jaar, het toepasselijk recht, in afwijking van de bepalingen van de §§ 1 en 2, bepaald door het Verdrag inzake de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen, gesloten te 's-Gravenhage op 19 oktober 1996, kortweg het Haags Kinderbeschermingsverdrag.

Krachtens artikel 15.1 Haags Kinderbeschermingsverdrag passen de rechterlijke autoriteiten in het kader van de uitoefening van hun internationale bevoegdheid inzake de bescherming

van het kind (in de zin van artikel 5.1. Haags Kinderbeschermingsverdrag) de *lex fori*, hetzij het interne recht, toe.

Het gaat daarbij om elke maatregel die de 'bescherming' van het kind organiseert. Daarin zijn de maatregelen inzake de 'ouderlijke verantwoordelijkheid' vervat.

Het hof besluit eveneens tot toepassing van het Belgisch recht, aansluitend bij het standpunt van de partijen.

**C. DE ONDERHOUDS- EN KOSTENREGELING (MET AANVERWANTEN) VAN DE KINDEREN:
INTERNATIONALE BEVOEGDHEID EN TOEPASSELIJK RECHT**

12. Beide partijen werden in het tussenarrest (andermaal) verzocht standpunt in te nemen nopens de internationale bevoegdheid en het toepasselijk recht inzake de onderhoudsvordering (en aanverwanten).

Beide partijen zijn het, wat betreft de onderhoudsvorderingen, duidelijk eens over de Internationale bevoegdheid van het hof.

Onderhoudsvorderingen ingesteld na 18 juni 2011 vallen onder de Alimentatieverordening (Verordening EG nr. 4/2009 van 18 december 2008).

Het hof acht zich ter zake bevoegd op grond van artikel 3 d) Alimentatieverordening (nevenverzoek aan vordering inzake ouderlijke verantwoordelijkheid).

13. Ter pleitzitting van 10 september 2020 verklaarden beide partijen het er over eens te zijn dat het Belgisch recht op de onderhoudsvorderingen dient te worden toegepast (procesverbaal van de terechtzitting van 10 september 2020).

In haar syntheseconclusie, neergelegd ter griffie op 31 augustus 2020, verwijst de geintimeerde ten onrechte naar artikel 8 (1) a, b en d Haags Protocol (van 23 november 2007).

De Alimentatieverordening (artikel 15) verwijst inzake het recht van toepassing op onderhoudsverplichtingen naar voormeld Haags Protocol.

Het Haags Protocol is dan ook terdege van toepassing maar de voorgehouden rechtskeuze is slechts mogelijk wanneer het gaat over het onderhoud van volwassenen (artikel 8 (3) Haags Protocol).

De basisregel luidt dat het recht van de gewone verblijfplaats van de onderhoudsgerechtigde het onderhoud beheerst (artikel 3 (1) Haags Protocol). Van die basisregel wordt in een aantal

gevallen afgeweken Dit gebeurt, ten eerste, wanneer het gaat over onderhoudsvorderingen van ouders tegenover hun kinderen, van kinderen tegenover hun ouders of onderhoudsvorderingen van personen jonger dan 21 jaar. Als de eiser volgens het recht van zijn gewone verblijfplaats geen recht heeft op onderhoud, is de *lex fori* van toepassing (artikel 4 (2) Haags Protocol). Als de eiser de zaak voor de gerechten van de gewone verblijfplaats van de onderhoudsplichtige heeft gebracht, dan is de *lex fori* van toepassing. Voorziet de *lex fori* echter geen recht op onderhoud dan is het recht van de eiser toe te passen (artikel 4(3) Haags Protocol) (C. VAN LEENHOVE, *Internationaal Privaatrecht: bestaat daar geen wetboek van? Het overzicht van de belangrijkste Europese IPR-instrumenten*, Gent, Larcier, nr. 114).

Het Belgisch recht is van toepassing: De onderhoudsschuldeiser voor het hof is nog uitsluitend de appellant, die in België woont en is blijven wonen.

D. DE VOORLOPIGE MAATREGELEN EN DE NOODZAAK TOT EEN ONDERZOEKSMATREGEEL

14.1. De geïntimeerde houdt voor dat zij in het belang van de kinderen en hun veiligheid de echtelijke woonst wegens huiselijk geweld heeft verlaten en zich, bij gebreke van een sociaal vangnet in België, bij haar ouders in [stad in Frankrijk] ging vestigen. De appellant betwist de aantijgingen van familiaal geweld en maakt gewag van een éénzijdige opbouw van het dossier tegen hem.

De geïntimeerde houdt voor thans zelf een appartement te huren. Zij volgde opleidingen en was aan het werk tot eind juni 2020. Vanaf september 2020 volgt zij een voltijdse opleiding als verzorgster.

Wat betreft de kinderen geeft de geïntimeerde aan dat T. en A. inmiddels school lopen in Frankrijk. Zij wijst op betwistingen tussen de ouders over de noodzakelijke gezondheidszorg voor A. en meldt psychologische begeleiding voor de kinderen.

De geïntimeerde legde klacht neer wegens voorgehouden slagen door de appellant toegebracht aan de kinderen, maar houdt ook voor dat zij zich constructief opstelt.

De geïntimeerde stelt zich vragen over de leefomgeving (vochtige woning) van de appellant, die volgens haar over geen familiaal of sociaal netwerk beschikt.

14.2. De appellant beklemtoont dat de geïntimeerde zich schuldig maakt(e) aan een internationale kinderontvoering.

Hij voert aan dat de kinderen tijdens het verblijf bij hem ontegensprekelijk gelukkig zijn. Hij wijst op het sociaal vangnet, waarover hij wel degelijk beschikt. Hij ontkent een ongezonde woonomgeving en dat de kinderen ziek zouden zijn tijdens/door het kort verblijf bij hem.

Op zijn beurt beklemtoont hij dat de geïntimeerde niet welwillend is wat betreft het (vakantie)verblijf van de kinderen bij hem.

14.3. Beide partijen leggen respectieve stukken neer ter staving van hun onderscheiden stellingen.

15. In toepassing van artikel 1253ter/6, eerste lid Ger.W. neemt de familierechtbank - *c.q.* de familiekamer in het hof van beroep -, indien het verzoek dat haar wordt voorgelegd betrekking heeft op minderjarigen, alle maatregelen en verricht het de nodige daden van onderzoek, rekening houdend met het hoger belang van het kind.

Krachtens artikel 1253ter/6, tweede lid Ger.W. kan de familierechtbank - *c.q.* de familiekamer in het hof van beroep - onder meer alle maatregelen treffen en het onderzoek doen verrichten dat nodig is om de persoonlijkheid van de kinderen en het milieu waarin ze worden grootgebracht te kennen teneinde uit te maken wat hun belang is en welke middelen voor zijn opvoeding of behandeling geschikt zijn.

De geïntimeerde vraagt een (internationale) sociale studie. Indien het hof het nodig acht verzet de appellant zich daartegen niet.

Het hof acht zich onvoldoende objectief voorgelicht. Een (Internationale) sociale studie zal helpen om informatie te verzamelen over onder andere de materiële leefomstandigheden van beide ouders, hun opvoedingsvaardigheid, hun betrokkenheid op de kinderen en het beleven van de kinderen in beide ouderlijke milieus.

Het hof verzoekt in het kader van de sociale studie(s) ook bijzondere aandacht te hebben voor een (internationale) bemiddeling in familiezaken met het oog op een betere communicatie tussen de ouders.

16. In afwachting van de resultaten van de (internationale) sociale studie ontwaart het hof geen noodzaak tot het opleggen van een voorlopig van het bestreden tussenvonnis afwijkende regeling.

OM DEZE REDENEN,

HET HOF, rechtdoende op tegenspraak,

gelet op artikel 24 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik van talen in gerechtszaken;

verder recht doende na het tussenarrest van 4 juni 2020;

vooraleer verder te beslissen;

beveelt dat een (internationale) sociale studie zal worden uitgevoerd door en respectievelijk in een samenwerking van:

a) het Justitiehuis DENDERMONDE

Leopoldlaan 55

9200 Dendermonde

T +32 (0) 52 25 33 25

F +32 (0)52 25 33 09

iustitiehuis.dendermonde@vlaanderen.be

) de SASB Vzw (Sociale Actie van Brussel)

Belgische vertegenwoordiger van de internationale sociale dienst

Marsveldstraat 15

1050 BRUSSEL

T +32 (0)2.274.15.51

sasb@sireas.be

sireas@sireas.be

zegt dat dit verslag/deze verslagen van maatschappelijk onderzoek dienen te worden neergelegd op de griffie van dit hof van beroep uiterlijk binnen de vijfenzeventig dagen nadat de opdracht werd gegeven;

zegt voor recht dat een gewone kopie van dit arrest aan het betrokken Justitiehuis én aan de VZW SASB zal worden toegestuurd door de griffie;

verstaat dat, in afwachting van het verslag van de sociale studie, van een andersluidende beslissing van het hof of van een andersluidend akkoord van de partijen, het bestreden tussenvonniss van 28 juni 2019 van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, sectie familie- en jeugdrechtbank, D33 kamer, voorlopig onverkort blijft gelden;

bepaalt, behoudens andersluidend akkoord tussen partijen, de termijn voor verzending aan de andere partij en neerlegging ter griffie van de:

- syntheseconclusie door de appellant uiterlijk op 4 mei 2021;
- syntheseconclusie door de geintimeerde uiterlijk op 13 september 2021;

stelt de zaak voor verdere behandeling in raadkamer in voortzetting op de terechtzitting van **donderdag 21 oktober 2021 om 16u10** (gezamenlijke pleitduur 20 minuten);

verzoekt de partijen alsdan in persoon aanwezig te zijn (artikel 1253ter/2, tweede lid Ger.W.) behalve indien tegen de genoemde terechtzitting een volledig akkoord is bereikt vervat in een door de partijen zelf ondertekende overeenkomst;

houdt de uitspraak voor het overige, met inbegrip van
de ~~gerechtskosten, voorlopig aan,~~

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting
van het Hof van beroep te Gent, **ELFDE TER KAMER**,
zetelend als familiekamer, van **24 december 2020**.

Aanwezig:

[...], kamervoorzitter

[...], griffier